

مورخ ۲۴ یا ۲۵ نوامبر ۱۹۱۱ در منزل مبارک در پا ریس: درباره محزون نشدن از آزار معاندین و قلت تعداد مؤمنین

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

ORIGINAL

AUDIO

مورخ ۲۴ یا ۲۵ نوامبر ۱۹۱۱ در منزل مبارک در

پا ریس:

درباره محزون نشدن از آزار معاندین و قلت تعداد

مؤمنین^۱

(خطابات جلد اول، ص. ۲۰۷-۲۱۰)

هو الله

وقتی که حضرت مسیح ظاهر شد، در اورشلیم ظهور نمود مردم را به خدا خواند، خلق را به ملکوت الله دلالت فرمود، به حیات ابدیه دعوت نمود، به کمالات عالم انسانی تشویق و تحریص کرد، نور هدایت از کوكب لامع ساطع شد و از برای بشر جان خود را فدا کرد، در نهایت مظلومیت بود. با وجود این، جمیع بشر دشمن او شدند، او را انکار کردند، اذیتش نمودند سب و لعن کردند ابداً اهمیت ندادند. با مجرمین او را بر دار زدند، با وجود آنکه رحمت محض بود رأفت تام بود، نور حقیقت بود، صبح هدایت بود، از دل و جان مهربان بود. لکن با او معامله به دشمنی کردند قدرش ندانستند اهمیتی به تعالیمش ندادند، نصائحش نشنیدند، به انوارش روشن نگشتند، آخر کردند آنچه کردند. بعد از مدتی معلوم و ثابت شد که آن ذات محترم نور عالم بود و بیانش سبب حیات ابدیه بنی آدم، قلبش رؤف به جمیع خلق بود. الطافش شامل کل بود. چون نورش درخشیدن گرفت، پشیمان شدند، لکن کار از کار گذشته بود. حضرت مسیح زینت صلیب شده بود حواریین شهید شده بودند. بعد از سیصدسال قدر مسیح را دانستند، زیرا وقتی که حضرت صعود فرمود، نفوس قلیلی تابع حضرت بودند، معدودی از ناس بیانات و نصائح حضرت را قبول کردند. نفوسیکه نادان بودند می گفتند این شخص مجهول کیست و این فرید وحید مغلوب که پنج نفر متابعت او را کرده؟ ولی نفوس دانا می دانستند بعد چه می شود، می دانستند

^۱ نطق مبارک شنبه ۳ ذی حجه ۱۳۲۹ در منزل مبارک در پاریس ۲۴ نوامبر ۱۹۱۱

آن نور سطوع خواهد شد، آن آفتاب بر شرق و غرب خواهد تابید. آنچه آنان در یوم مسیح می دیدند، دیگران بعد از سیصد سال دیدند.

لذا حال شما نظر نکنید که معدودی هستید و دیگران نامعدود. ازین مکرر نشوید که اقوام جاهله اقبال ندارند. از این متأثر نشوید که اعتراض و انکار و استکبار می کنند. به شما نظیر حواریین خواهند کرد. در بدایت آنان را اذیت کردند، ملامت کردند، شماتت نمودند، قتل و غارت کردند. عاقبت واضح شد که آنها در خسران مبین افتادند و حواریین مقربین درگاه نورمبین. لهذا اگر چنین وقوعاتی واقع شود، شما مکرر نشوید، بلکه مستبشر و مسرور باشید که الحمد لله آنچه نفوس مقدسه از پیش دیدند شما حالا می بینید. لهذا اگر شما ها را ملامت کنند شما اظهار مسرت کنید. اگر آنها اهانت نمایند، شما اعانت کنید. اگر اذیت کنند شما عنایت کنید، و از خدا طلب عفو و مغفرت نمائید، و یقین بدانید که انوار شما ساطع و علم شما خافق و صیت شما بلند خواهد شد و رائحه طيبة خوش شما منتشر خواهد گشت. سراج هدایت از زجاج قلوب شما ساطع شده اشراق بر آفاق خواهد کرد. هر چند حالا اهمیت نمی دهند لکن عنقریب خواهند داد. نفوسیکه در ملکوت الهی داخل می شوند، آن نفوس مثل ستاره های درخشنده روشن خواهند شد و مثل درختان پر ثمر از هر میوه ئی بارور خواهند گشت، و مانند دریا لؤلؤ اسرار نثار خواهند کرد. مطمئن به فضل الهی باشید و مستبشر به عنایت او.

